

[DŁONIEWATY *ai*

N pl subst dłoniowat(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „dłoń”; mający wielkość dłoni:

*Szereg: »dłoniasty abo dłoniowaty«: Oto ná dłoń [palmi mensuram] dałeś dni moie (marg) wł.
dłonište ábo dłoniowáte: to iešt/ ták krotkie iáko dłoń. (-)/ á wiek moy iáko nic przeciw tobie
BudBib Ps 38/5[6] (Linde).*

Cf DŁONIEWY, [DŁONIASTY]

WG